

Νομοθεσία - Δίκαιο

Μηνιαίο Ηλεκτρονικό Περιοδικό Νομικής ιστοσελίδας
www.nomothesia.net

Μάρτιος 2019 – Τεύχος 19

Ηλεκτρονικό Περιοδικό

Επικεφαλής - Αρχισυντάκτης: Καραμέτος Κ. Γεώργιος
Συντακτική ομάδα: Καραμέτος Κ. Γεώργιος

Από τον Σεπτέμβριο του 2017 και κάθε μήνα θα κυκλοφορεί το μηνιαίο ηλεκτρονικό περιοδικό της νομικής ιστοσελίδας www.nomothesia.net το οποίο θα περιλαμβάνει τις κυριότερες νομικές ειδήσεις του προηγούμενου μήνα. Τα άρθρα αυτά θα είναι σύνοψη των δημοσιευμένων άρθρων από την ιστοσελίδα μας. Ευελπιστούμε στη αποδοχή του νέου μας αυτού εγχειρήματος.

Με εκτίμηση,

Η συντακτική ομάδα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- i) «Boutique Law Firm» το νέο μοντέλο των δικηγορικών εταιρειών.....4
- ii) Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον συμβολαιογράφου: Διευκρινίσεις από τον Συμβολαιογραφικό Σύλλογο.....6
- iii) Και από δικηγόρους η θεώρηση συμβάσεων για συγχωνεύσεις, διασπάσεις και μετατροπές εταιρειών (Σχέδιο νόμου).....9
- iv) Ανθρωποκτονία από αμέλεια – Ιατρική αμέλεια – Ευθύνη ειδικευόμενων και ειδικευμένων ιατρών (ΑΠ 122/2019).....11
- v) Μέτρο μείωσης της ποινής κατ' άρθρο 83 ΠΚ σε εγκλήματα τα οποία απειλούνται με ποινή κάθειρξης 5-20 ετών (ΑΠ 322/2018).....17
- vi) Απαγόρευση κατάσχεσης του εφάπαξ υπαλλήλου με απόφαση Ασφαλιστικών Μέτρων.....19
- vii) Ως δικαστικά τεκμήρια λαμβάνονται υπόψη και ένορκες βεβαιώσεις που έχουν ληφθεί, ακόμη και χωρίς κλήτευση, στο πλαίσιο άλλης δίκης μεταξύ των ιδίων ή άλλων διαδίκων (ΑΠ).....21
- viii) Λόγοι ακυρότητας ιδιόγραφης διαθήκης – Υποστήριξη του χεριού του διαθέτη από τρίτο (ΑΠ 855/2018).....24
- ix) Νέα πάγια εισφορά επί των γραμματίων προκαταβολής εισφορών και ενσήμων των δικηγόρων (0,50 ευρώ ανά γραμμάτιο).....27
- x) Τι αλλάζει στην παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος (Νομοσχέδιο).....32
- xi) Επιστροφή από το Ελληνικό Κτηματολόγιο αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού (ΣτΠ).....36

«Boutique Law Firm» το νέο μοντέλο των δικηγορικών εταιρειών

Οι δικηγορικές εταιρείες «Boutique», αρχίζουν να φαίνονται ως το μέλλον του δικηγορικού επαγγέλματος. Αλλά τι ακριβώς σημαίνει αυτός ο μοντέρνος όρος στα σημερινά νομικά τεκταινόμενα;

Οι δικηγόροι μιας «Boutique» εταιρείας ειδικεύονται σε ένα εξειδικευμένο φάσμα του δικαίου. Παρόλο που τα περισσότερα μεσαία και μεγάλα δικηγορικά γραφεία έχουν δομηθεί για να προσφέρουν ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών, ένας αυξανόμενος αριθμός δικηγόρων δημιουργεί αυτές τις μικρότερες εταιρείες, επιλέγοντας να εστιάσει το συνολικό έργο ολόκληρης της επιχείρησης σε έναν τομέα του δικαίου.

Οι δικηγορικές εταιρείες «Boutique» τείνουν να είναι μικρότερες από τις συμβατικές και αυτή η πρακτική δεν είναι νέα. Ο αριθμός των ατομικών δικηγορικών εταιρειών στις ΗΠΑ παρέμεινε σταθερός από το 1980 έως το 2005, σύμφωνα με έκθεση του αμερικανικού δικηγορικού συλλόγου το 2016. Ο αριθμός των δικηγόρων που δραστηριοποιούνται σε επιχειρήσεις με δύο έως πέντε δικηγόρους μειώθηκε κατά 8% κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονικής περιόδου, αλλά μια «Boutique» δικηγορική εταιρεία δεν έχει πραγματικό «μέγεθος».

Ωστόσο, οι «Boutique» αυξάνονται σε δημοτικότητα και τα προηγούμενα δύο χρόνια συνεργάτες από κορυφαία δικηγορικά γραφεία τα έχουν εγκαταλείψει και ενώνουν τις δυνάμεις τους για να καθιερώσουν τις δικές τους πρακτικές.

Οι δικηγόροι σε «Boutique» δικηγορικές εταιρείες είναι εξειδικευμένοι στους τομείς τους. Σε περίπτωση που κάποιος πελάτης έχει κάποιο νομικό θέμα- πρόβλημα που δεν εμπίπτει στο δικονομικό αντικείμενο εξειδίκευσης, ο δικηγόρος δεν τον αναλαμβάνει. Ο πελάτης παραπέμπεται με ευθύνη του δικηγόρου σε άλλη δικηγορική εταιρεία που δραστηριοποιείται στο τομέα αυτό. Στην πραγματικότητα, οι παραπομπές αυτές αποτελούν τη βάση της ιδέας της «Boutique», καθώς οι πελάτες κατευθύνονται προς τη κατεύθυνση άλλων παρόμοιων επιχειρήσεων και – τουλάχιστον θεωρητικά – υπάρχει μια αλληλεπίδραση μεταξύ των επιχειρήσεων.

Οι τομείς εξειδίκευσης των «Boutique» προσελκύουν πελάτες ορισμένων επιχειρήσεων σε χρονικές στιγμές που χρειάζονται συμβουλές για εξειδικευμένα

θέματα. Ταυτόχρονα, ο πελάτης μπορεί να διατηρήσει μια σχέση με την αρχική δικηγορική εταιρεία, για εκείνες τις περιπτώσεις που χρειάζεται βοήθεια για νομικά θέματα που δεν εμπίπτουν στο γνωστικό πεδίο της άλλης δικηγορικής εταιρείας.

Βασικός παράγοντας έλξης είναι η ατμόσφαιρα που μπορεί να προσφέρει μια εταιρεία «Boutique». Καθώς, οι δικηγόροι αναπτύσσουν τις δικές τους πρακτικές, μπορούν επίσης να αναπτύξουν τις εσωτερικές δομές της επιχείρησης. Οι εταιρείες «Boutique» μπορεί να επεκταθούν με την πάροδο του χρόνου, αλλά οι περισσότεροι αρχίζουν μόνο με λίγους συνεργάτες οι οποίοι είτε έχουν εργαστεί σε μια ομάδα από κοινού ή έχουν δεσμευτεί από ένα κοινό ενδιαφέρον σε ένα τομέα εξειδίκευσης. Άλλωστε, μια μικρότερη ομάδα μπορεί να παρακάμψει ευκολότερα τη γραφειοκρατία. Οι σχέσεις είναι πιο διαφανείς, η επικοινωνία μπορεί να είναι πιο ανοικτή και οι συναντήσεις μπορούν να γίνουν «ad hoc». Ενώ, λειτουργούν σε ένα εξειδικευμένο φάσμα και με επιχειρήσεις υψηλού προφίλ, η «κουλτούρα» της επιχείρησης μπορεί να ανταγωνιστεί μια εταιρεία υψηλού επιπέδου νομικών παροχών.

Φυσικά, οι «Boutique» εξακολουθούν να φέρουν έναν ορισμένο βαθμό κινδύνου, καθώς η ίδρυση μιας νέας εταιρείας δεν είναι εύκολο εγχείρημα. Η ιδέα της μετάβασης από ένα μεγάλο ή μεσαίο δικηγορικό γραφείο σαν συνεργάτης στο τιμόνι της διοίκησης της «Boutique» μπορεί να είναι «τρομακτική». Η δομή της επιχείρησης και οι χρηματοοικονομικές λειτουργίες βρίσκονται ξαφνικά στα χέρια του εκάστοτε δικηγόρου. Ωστόσο, η αυτονομία της εξειδίκευσης είναι ιδιαίτερα ελκυστική και φαίνεται ότι έτσι θα παραμείνει τα επόμενα χρόνια.

Γράφει ο

Γεώργιος Κ. Καραμέτος

A. Δικηγόρος (LLB) και Chief Creative Director in www.nomothesia.net

Τηλ: 6979756312

E-mail: gkarametos@gmail.com

Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον συμβολαιογράφου: Διευκρινίσεις από τον Συμβολαιογραφικό Σύλλογο

Με εγκύκλιό του ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών – Πειραιώς – Αιγαίου και Δωδεκανήσου παρέχει διευκρινίσεις αναφορικά με τις ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον συμβολαιογράφου.

Αναλυτικά η εγκύκλιος 4/2019 αναφέρει:

Επισημαίνονται κατωτέρω ειδικότερα θέματα που αφορούν στην λήψη ενόρκων βεβαιώσεων ενώπιον συμβολαιογράφων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 421 έως 424 του ΚΠολΔ, που προστέθηκαν με τον Ν. 4335/2015.

Α) Ως προς την λήψη ενόρκου βεβαιώσεως ενώπιον αναρμοδίου κατά τόπο συμβολαιογράφου: Σύμφωνα με το άρθρ. 421 ΚΠολΔ, η ένορκη βεβαίωση, μεταξύ άλλων προϋποθέσεων του υποστατού/παραδεκτού της, πρέπει να λαμβάνεται ενώπιον συμβολαιογράφου (Ειρηνοδίκη ή Προξένου) με συγκεκριμένη τοπική αρμοδιότητα (αυτή της έδρας του Δικαστηρίου, κατοικίας ή διαμονής του μάρτυρα). Υποστηρίζεται ότι ένορκες βεβαιώσεις, οι οποίες έχουν ληφθεί ενώπιον αναρμοδίου κατά τόπο συμβολαιογράφου ή ειρηνοδίκη, δεν είναι αυτοδικαίως άκυρες, αλλά επέρχεται ακυρότητα εφ' όσον συντρέχει και περίπτωση δικονομικής βλάβης. Περί τούτου αποφαινεται αποκλειστικά το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου προσάγεται η εν λόγω ένορκη βεβαίωση και όχι ο συμβολαιογράφος.

Επομένως, πρωτίστως οι ένορκες βεβαιώσεις λαμβάνονται ενώπιον του αρμόδιου κατά τόπο συμβολαιογράφου, εάν όμως ο μάρτυρας έχει κληθεί να βεβαιώσει ενόρκως ενώπιον αναρμοδίου κατά τόπο συμβολαιογράφου, ο συμβολαιογράφος νομιμοποιείται να συντάξει την σχετική ένορκη βεβαίωση, περί του κύρους δε αυτής θα αποφανθεί το Δικαστήριο.

Β) Ως προς το δικαίωμα προβολής ενστάσεων και αιτήσεων εξαιρέσεων του αντιδίκου στο προσώμιο της ένορκης βεβαίωσης: Προκειμένου να αποφευχθούν προστριβές μεταξύ των διαδίκων αλλά και ανάμεσα σε διαδίκους και στον συμβολαιογράφο, ενώπιον του οποίου δίδεται η ένορκη βεβαίωση, προβλέπεται στο άρθρ. 423 παρ. 2 ΚΠολΔ ότι «ενστάσεις και αιτήσεις εξαιρέσεως κατά εκείνου που

δίδει την βεβαίωση καταχωρίζονται στο προοίμιο της ένορκης βεβαίωσης, κρίνονται όμως από το Δικαστήριο», δηλαδή ο συμβολαιογράφος δεν κρίνει ενστάσεις που αφορούν στην διαδικασία λήψης της ένορκης βεβαίωσης ή στην εξαίρεση του ενόρκως βεβαιούντος.

Γ) Ως προς τον χρόνο έναρξης της λήψης ένορκης βεβαίωσης ενώπιον του συμβολαιογράφου: Η διαδικασία λήψης της ένορκης βεβαίωσης αρχίζει την προκαθορισμένη με την προηγηθείσα κλήτευση ώρα. Η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου έχει κρίνει ότι μια εύλογη δεκαπεντάλεπτη καθυστέρηση στην λήψη της, δεν προκαλεί अपараδέκτο αυτής.

Δ) Ως προς τον τρόπο λήψης ένορκης βεβαίωσης ενώπιον του συμβολαιογράφου: Ο βεβαιών προβαίνει στην κατάθεση ενώπιον του συμβολαιογράφου προφορικά. Δεν αποκλείεται η χρήση σημειώσεων ή προετοιμασμένου σχεδίου, ενώ δεν υποβάλλονται από τους παρισταμένους διαδίκους σ' αυτόν ερωτήσεις, όπως π.χ. προβλέπεται στη Διοικητική Δικονομία (άρθρ. 185 παρ. 3 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας). Σε περίπτωση δήλωσης παράστασης δικηγόρου απαιτείται η προσάρτηση του σχετικού γραμματίου από τον Δικηγορικό Σύλλογο.

Ε) Ως προς την υποχρέωση παροχής αντιγράφου στον αντίδικο εκ μέρους του συμβολαιογράφου: Ο αντίδικος, ως έχων έννομο συμφέρον, δικαιούται να ζητήσει και ο συμβολαιογράφος να χορηγήσει αντίγραφο της ένορκης βεβαίωσης.

ΣΤ) Ως προς την λήψη ενόρκων βεβαιώσεων ενώπιον Ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου, που δίδονται για να χρησιμοποιηθούν από τον αιτούντα-δικαιούχο, κατά την υποβολή της δήλωσης του Ν. 2308/1995, εμπραγμάτου ή άλλου εγγραπτεύου στα Κτηματολογικά βιβλία δικαιώματος επί ακινήτου, κειμένου σε υπό κτηματογράφηση περιοχή, με έκτακτη χρησικτησία: Κατά το υπ' αριθμ. ΠΡ 1631/1845184/31-1-2019 έγγραφο του Ν.Π.Δ.Δ. «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ», το οποίο και συναποστέλλεται, με την υπ' αριθμ. 556/09/17-10-2012 (ΦΕΚ 3370 Β'/18-12-2012) απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του τότε Οργανισμού Κτηματολογίου και Χαρτογραφήσεων Ελλάδας (Ο.Κ.Χ.Ε.), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του Ν. 2308/1995 (άρθρ. 3 παρ. 3, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 1 παρ. 8 του Ν. 3481/2006), προσδιορίζονται ενδεικτικά αποδεικτικά έγγραφα για τη δήλωση κυριότητας επί ακινήτων με αιτία κτήσης την έκτακτη χρησικτησία. Ενδεικτικά μεταξύ των αποδεικτικών εγγράφων

έχει συμπεριλάβει και τις ένορκες ενώπιον συμβολαιογράφου ή ειρηνοδίκη βεβαιώσεις, ως στοιχείο επίκλησης της εικοσαετούς νομής του δηλούντος επί του ακινήτου, το οποίο δηλώνεται κατά την διαδικασία κτηματογράφησης. Επομένως, εφ' όσον η ανωτέρω απόφαση του Ο.Κ.Χ.Ε. έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση νόμου, είναι νόμιμη η λήψη των ως άνω ενόρκων βεβαιώσεων ενώπιον συμβολαιογράφου για την ολοκλήρωση των διαδικασιών κτηματογράφησης της χώρας.

Δείτε τα πρωτότυπα έγγραφα στο enotariat.gr

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Και από δικηγόρους η θεώρηση συμβάσεων για συγχωνεύσεις, διασπάσεις και μετατροπές εταιρειών (Σχέδιο νόμου)

Δυνητική υπαγωγή διαφορών σε εναλλακτικές μορφές επίλυσης (Διαιτησία και Διαμεσολάβηση)

Στη Βουλή βρίσκεται εδώ και λίγες ημέρες το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξη για τους εταιρικούς μετασχηματισμούς, το οποίο περιλαμβάνει σημαντικές διατάξεις εταιρικού δικαίου.

Όπως επισημαίνει ο Σύμβουλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, κ. Φώτης Κωτσής, ο οποίος εκπροσώπησε το Δικηγορικό Σώμα στην αρμόδια Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, ιδιαίτερο ενδιαφέρο παρουσιάζουν:

α) οι διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες τα σχέδια συμβάσεων και συμφωνιών μπορούν να θεωρηθούν όχι μόνο από Συμβολαιογράφο ή κατά νόμο δημόσιο υπάλληλο (άρθρο 446 ΚΠολΔ) αλλά και από δικηγόρο,

β) η διάταξη περί δυνητικής υπαγωγής σε εναλλακτικές μορφές επίλυσης διαφορών, δηλαδή Διαιτησία και Διαμεσολάβηση. Να σημειωθεί ότι διάταξη για διαιτητική ρήτρα υπάρχει και στο νέο νόμο για τις Ανώνυμες Εταιρείες).

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 5 του σχεδίου νόμου προβλέπεται ότι:

Επίλυση διαφορών

1. Για την εκδίκαση των υποθέσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος αποκλειστικά αρμόδιο είναι το μονομελές πρωτοδικείο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του. Αν στον μετασχηματισμό μετέχουν περισσότερες εταιρείες, τοπικά αρμόδιο είναι το δικαστήριο της έδρας οποιασδήποτε από αυτές.

2. Οι υποθέσεις της παραγράφου 1 μπορούν να υπαχθούν σε διαιτησία ή διαμεσολάβηση.

Όσον αφορά στη δυνατότητα θεώρησης και από δικηγόρο, αυτή αφορά σε σχέδιο, κείμενο σύμβασης ή στις άλλες συμφωνίες που αναφέρονται στα άρθρα 9 παρ. 5, 10

παρ. 7, 11 παρ. 2,15 παρ. 1, 61 παρ. 5, 63 παρ. 3, 67 παρ. 1, 106 παρ. 4, 130 παρ. 2 και, 136 παρ. 3.

Ενδεικτικά:

Άρθρο 15

Σύμβαση συγχώνευσης – Τύπος

1. Μετά τη λήψη αποφάσεων για έγκριση της συγχώνευσης από τις γενικές συνελεύσεις ή από τους εταίρους όλων των εταιρειών που μετέχουν σ' αυτήν, σύμφωνα με το άρθρο 14, καταρτίζεται από τους εκπροσώπους των οικείων εταιρειών σύμβαση συγχώνευσης, η οποία υποβάλλεται στον τύπο του ιδιωτικού εγγράφου, θεωρημένου από τα πρόσωπα που προβλέπονται στο άρθρο 446 ΚΠολΔ ή από δικηγόρο.

Άρθρο 67

Σύμβαση διάσπασης – Τύπος

1. Μετά τη λήψη αποφάσεων για έγκριση της διάσπασης από τις γενικές συνελεύσεις ή από τους εταίρους των εταιρειών που μετέχουν σε αυτήν, σύμφωνα με το άρθρο 65, καταρτίζεται από τους εκπροσώπους των οικείων εταιρειών σύμβαση διάσπασης, η οποία υποβάλλεται στον τύπο του ιδιωτικού εγγράφου, θεωρημένου από τα πρόσωπα που προβλέπονται στο άρθρο 446 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ή από δικηγόρο.

Δείτε αναλυτικά το σχέδιο νόμου.

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Ανθρωποκτονία από αμέλεια – Ιατρική αμέλεια – Ευθύνη ειδικευόμενων και ειδικευμένων ιατρών (ΑΠ 122/2019)

Αναίρεση αθωωτικής απόφασης για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και νόμιμης βάσης

Με την υπ' αριθμ. 122/2019 απόφαση του Αρείου Πάγου (ΣΤ Ποινικό Τμήμα) έγινε δεκτή αίτηση αναίρεσης του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου σχετικά με αθωωτική απόφαση ειδικευόμενης και ειδικευμένης ιατρού για την αξιόποινη πράξη της ανθρωποκτονίας από αμέλεια.

Απόσπασμα της απόφασης

Από το συνδυασμό των διατάξεων 302 παρ. 1 και 28 ΠΚ, προκύπτει ότι για τη θεμελίωση της αξιόποινης πράξεως της ανθρωποκτονίας από αμέλεια απαιτείται:

α) να μην καταβλήθηκε από το δράση η επιβαλλόμενη κατ' αντικειμενική κρίση προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος οφείλει υπό τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις να καταβάλει, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές και την κοινή, κατά την συνήθη πορεία των πραγμάτων, πείρα και λογική,

β) να μπορούσε αυτός, με βάση τις προσωπικές του περιστάσεις, ιδιότητες, γνώσεις και ικανότητες και, κυρίως, εξαιτίας της υπηρεσίας του ή του επαγγέλματος του, να προβλέψει και ν' αποφύγει το αξιόποινο αποτέλεσμα, το οποίο από έλλειψη της

προαναφερόμενης προσοχής, είτε δεν προέβλεψε, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστευε όμως ότι δεν θα επερχόταν και

γ) να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή παραλείψεως του δράστη και του αποτελέσματος που επήλθε.

Με τις προϋποθέσεις αυτές θεμελιώνεται ειδικότερα ποινική ευθύνη του ιατρού για ανθρωποκτονία από αμέλεια, όταν το ζημιογόνο αποτέλεσμα οφείλεται σε παράβαση από μέρους του των κοινώς αναγνωρισμένων κανόνων της ιατρικής επιστήμης, για τους οποίους δεν μπορεί να γεννηθεί αμφισβήτηση, εφ' όσον η αντίστοιχη ενέργεια ή παράλειψη του δεν ήταν σύμφωνη με το αντικειμενικά επιβαλλόμενο καθήκον επιμελείας, που απορρέει από την άσκηση του επαγγέλματος του και ανάγεται σε νομική υποχρέωση του με επιτακτικούς κανόνες, καθώς και από την εγγυητική θέση αυτού απέναντι στην ασφάλεια της ζωής ή της υγείας του ασθενούς, η οποία δημιουργείται κατά την εκτέλεση της ιατρικής πράξης.

Συγκεκριμένα, με το άρθρο 24 του α.ν. 1565/1939 «Περί κώδικα ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος», που διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την εισαγωγή του ΑΚ κατά το άρθρο 47 ΕισΝΑΚ, ορίζεται ότι ο ιατρός οφείλει να παρέχει με ζήλο, ευσυνειδησία και αφοσίωση την ιατρική συνδρομή του, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της ιατρικής επιστήμης και της πείρας που έχει αποκτήσει, τηρώντας τις ισχύουσες διατάξεις για τη διαφύλαξη των ασθενών και την προστασία των υγιών.

Η ιδιαίτερη αυτή νομική υποχρέωση του ιατρού να αποτρέψει το αξιόποιο αποτέλεσμα του θανάτου του ασθενούς, απορρέει από το νόμο (άρθρ. 24 α.ν. 1565/1939 «Περί κωδικός ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος»), από τον κώδικα ιατρικής δεοντολογίας (β. δ. 156/6-7-1955 και ήδη ν. 3418/2005 «Περί κανονισμού ιατρικής δεοντολογίας») και από την εγγυητική θέση αυτού απέναντι στην ασφάλεια της ζωής ή της υγείας του ασθενούς, που δημιουργείται κατά την εκτέλεση της ιατρικής πράξης.

Έτσι, ελέγχεται ο κατηγορούμενος ιατρός για κάθε ενέργεια ή παράλειψη του υπό την ανωτέρω ιδιότητα του ως προς την παρακολούθηση της πορείας του ασθενούς, δηλαδή αν ενήργησε την ακολουθητέα ιατρική αγωγή και τις επιβαλλόμενες εξετάσεις ή και άλλες επεμβατικές ιατρικές πράξεις προς αντιμετώπιση παρενέργειας ή επιπλοκής που μπορούσε να επιφέρει βλάβη της υγείας του ασθενούς ή ακόμη και

το θάνατο του, όπως κάθε μέσος ιατρός της ειδικότητας του θα έπραττε υπό τις ίδιες περιστάσεις.

Δέον να σημειωθεί ότι η αδυναμία πρόβλεψης του ενδεχομένου να προκύψει αξιόποινου αποτελέσματος, καθίσταται ποινικά κολάσιμο υποκειμενικό μέγεθος εφ' όσον ο δράστης όφειλε αντικειμενικά, κατά τις περιστάσεις και μπορούσε υποκειμενικά, με βάση τις προσωπικές του ικανότητες, να προβλέψει το αποτέλεσμα ως δυνατό και να το αποφύγει. Ειδικότερα, όσον αφορά στην οφειλόμενη από τον ιατρό προσοχή, δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί σχηματικά και δογματικά εκ προοιμίου, αλλά βρίσκεται πάντοτε σε συνάρτηση με τις αντικειμενικές και υποκειμενικές συνθήκες και περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης. Οι υπαίτιες ενέργειες και παραλείψεις του ιατρού, δεν είναι δυνατόν να τυποποιηθούν, δεδομένου ότι κάθε ιατρικό περιστατικό παρουσιάζει μοναδικότητα και ιδιοτυπία καθοριστική των ενδεδειγμένων ενεργειών του ιατρού και έτσι, προσδιοριστική της επιμέλειας την οποία πρέπει αυτός να καταβάλει.

Πρόδηλο καθίσταται ότι η εκτίμηση και αξιολόγηση των αντικειμενικών δεδομένων, εξαρτάται από το βαθμό και την ποιότητα της γνώσης και εμπειρίας του επιλαμβανόμενου ιατρού. Γενικά μπορεί να λεχθεί ότι το μέτρο της οφειλόμενης από τις περιστάσεις περίσκεψης του συγκεκριμένου ιατρού, πρέπει να είναι η προσοχή που δείχνει κάθε μέσος ιατρός αν βρεθεί, αν όχι κάτω από τις ίδιες, σε παρόμοιες συνθήκες με αυτές που βρέθηκε και ενήργησε ο κρινόμενος ιατρός. Ωστόσο, λαμβάνονται υπόψη και οι προσωπικές περιστάσεις ιδιότητες γνώσεις και ικανότητες του δράστη, με αποτέλεσμα η απαιτούμενη προσοχή να διαφοροποιείται μεταξύ μη ειδικών (ειδικευόμενων) και ειδικευμένων ιατρών, καθ' όσον οι τελευταίοι έχουν τις απαραίτητες γνώσεις που τους καθιστούν ικανότερους να αντιμετωπίσουν τα περιστατικά που ανάγονται στην ειδικότητα τους.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 ν. 3418/2005 «Ο ιατρός ενεργεί με βάση α) την εκπαίδευση που του έχει παρασχεθεί κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών του σπουδών, την άσκηση του για την απόκτηση τίτλου ιατρικής ειδικότητας και τη συνεχιζόμενη ιατρική του εκπαίδευση, β) την πείρα και τις δεξιότητες που αποκτά κατά την άσκηση της ιατρικής και γ) τους κανόνες της τεκμηριωμένης και βασισμένης σε ενδείξεις ιατρικής επιστήμης».

Η εν λόγω διάταξη αποτυπώνει την ιδιαίτερη σημασία στις ιδιαίτερες γνώσεις και ικανότητες του ιατρού, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη για την επίταση της ευθύνης του.

Η οφειλόμενη προσοχή πρέπει να καταφάσκει και στην περίπτωση του ανειδίκευτου ιατρού, όταν η διάγνωση του ανακλύπτοντος προβλήματος δεν προϋποθέτει ειδικές ή επιπλέον ιατρικές γνώσεις, που προσδίδει στον ιατρό η απόκτηση μιας ειδικότητας, αλλά μπορεί να επιτευχθεί και με τις βασικές γνώσεις της ιατρικής επιστήμης, που κάθε ιατρός πρέπει να διαθέτει.

Ειδικά όσον αφορά στους ειδικευόμενους ιατρούς, αυτοί ενεργούν ιατρικές πράξεις υπό την εποπτεία και την καθοδήγηση των ειδικευμένων ιατρών. Ο σκοπός εξ άλλου της απασχόλησης τους ως «ειδικευόμενων», είναι μέσα από την πρακτική εξάσκηση, να αποκομίσουν την απαραίτητη γνώση και εμπειρία, ούτως ώστε να καταστούν και οι ίδιοι «ειδικευμένοι». Πλην όμως και, λαμβανομένου υπόψη κατά περίπτωση και του χρονικού διαστήματος της εξειδίκευσης που έχει παρέλθει, οι ειδικευόμενοι ιατροί μπορούν να διενεργούν ιατρικές πράξεις, για τις οποίες δεν απαιτούνται ιδιαίτερες ιατρικές γνώσεις (π.χ. αιμοληψία). Ευθύνονται δε, εάν δεν παράσχουν ή παράσχουν πλημμελώς ιατρική αρωγή (μη διενέργεια ιατρικών πράξεων ή διενέργεια αυτών κατά τρόπο εσφαλμένο, π. χ. πρώτες βοήθειες, εντολή διενέργειας εξετάσεων, αξιολόγηση συμπτωμάτων και αποτελεσμάτων εξετάσεων), για τις οποίες δεν απαιτούνται εξειδικευμένες γνώσεις. Για τις ιατρικές πράξεις που απαιτούν εξειδικευμένες γνώσεις, οι ειδικευόμενοι οφείλουν να ενημερώσουν άμεσα και χωρίς οιαδήποτε καθυστέρηση τους ειδικευμένους ιατρούς, άλλως βαρύνονται με «σφάλμα περί την ανάληψη». Επίσης ευθύνονται εάν ενεργούν κατά παράβαση των οδηγιών και των υποδείξεων των ειδικευμένων ιατρών.

Περαιτέρω συντρέχουν οι προϋποθέσεις ευθύνης και των τελευταίων (ειδικευμένων ιατρών) όταν αναθέτουν στους ειδικευόμενους τη διενέργεια ιατρικών πράξεων, στις οποίες οι τελευταίοι αδυνατούν να ανταποκριθούν («σφάλμα περί την ανάθεση») λόγω έλλειψης εμπειρίας και γνώσεων, χωρίς τη δική τους εποπτεία Σύμφωνα δε με το άρθρο 9 παρ. 3 του ν. 3418/2005 (Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας). «Ο ιατρός οφείλει να παρέχει τις υπηρεσίες του για την αντιμετώπιση επειγόντων περιστατικών, ανεξάρτητα από την ειδικότητα του.

Η υποχρέωση αυτή βαρύνει τον ιατρό, ακόμη και όταν δεν υπάρχουν τα κατάλληλα μέσα για την άσκηση της ιατρικής, και ισχύει μέχρι την παραπομπή του ασθενή σε ιατρό κατάλληλης ειδικότητας ή τη μεταφορά του σε κατάλληλη μονάδα παροχής υπηρεσιών φροντίδας και περίθαλψης. Σε κάθε περίπτωση, ο ιατρός οφείλει να εξαντλήσει τις υπάρχουσες, κάτω από τις δεδομένες συνθήκες, δυνατότητες, σύμφωνα με τις επιταγές της ιατρικής επιστήμης».

Περαιτέρω, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη κατά τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ. ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ του Κ.Π.Δ., λόγο αναιρέσεως, όταν αναφέρονται σ' αυτήν με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για την συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού της αποφάσεως με το διατακτικό της, που αποτελούν ενιαίο σύνολο, τα δε αποδεικτικά μέσα αρκεί να αναφέρονται γενικώς, κατά το είδος τους και δεν απαιτείται αναλυτική παράθεση τους και μνεία του τι προκύπτει χωριστά από το καθένα, ούτε είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση μεταξύ τους ή να προσδιορίζεται η αποδεικτική βαρύτητα εκάστου, ενώ το γεγονός ότι εξαίρονται ορισμένα αποδεικτικά μέσα, δεν υποδηλώνει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα άλλα. Η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, όμως, από το δικαστήριο της ουσίας και ειδικότερα η εσφαλμένη αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων, δεν αποτελεί λόγο αναιρέσεως της αποφάσεως, καθόσον, στην περίπτωση αυτή, υπό την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας, πλήττεται η περί τα πράγματα κρίση του δικαστηρίου, η οποία είναι αναίρετικώς ανέλεγκτη (Ολ. Α.Π. 1/2018, 1/2005).

Τέλος, στην αθωωτική απόφαση, ενόψει του τεκμηρίου της αθωότητας, που θεσπίζεται και από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α. (Ν.Δ/μα 53/1974) και δεδομένου, ότι αντικείμενο αποδείξεως στην ποινική δίκη αποτελεί η ενοχή και όχι η αθωότητα του κατηγορουμένου, ο οποίος κηρύσσεται ένοχος μόνον αν αποδειχθεί η ενοχή του και όχι αν δεν αποδειχθεί η αθωότητα του, υπάρχει έλλειψη της απαιτούμενης (από τις προαναφερόμενες διατάξεις) ειδικής και

εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, που θεμελιώνει λόγο αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ Δ' ΚΠοινΔ, όταν. α) είτε δεν αναφέρονται στην απόφαση καθόλου είτε αναφέρονται με τρόπο ελλιπή ή ασαφή τα πραγματικά περιστατικά, που αποδείχτηκαν από την ακροαματική διαδικασία και δικαιολογούν την κρίση για τη μη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων της αξιόποινης πράξης, που αποδίδεται στον κατηγορούμενο και β) όταν το δικαστήριο δεν αιτιολογεί με σαφήνεια και πληρότητα γιατί δεν πείσθηκε για την ενοχή του κατηγορουμένου από τα αποδεικτικά μέσα που προσδιορίζονται στα πρακτικά της απόφασης και τα οποία έλαβε υπόψη του για τον σχηματισμό της περί των πραγμάτων κρίσεως του (ολ ΑΠ 2/17, 3/10).

[...] Με αυτά που δέχτηκε το Δικαστήριο, δεν διέλαβε ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία για την απαλλαγή των κατηγορουμένων από την αποδιδόμενη σε αυτές πράξη της ανθρωποκτονίας από αμέλεια. Και τούτο γιατί ουδεμία μνεία διαλαμβάνεται στο αιτιολογικό για τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν την ανυπαρξία της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης του ως άνω εγκλήματος, ούτε εξηγούνται οι λόγοι για τους οποίους τα αποδεικτικά μέσα που προσκομίστηκαν δεν επαρκούσαν για την κατάφαση της ενοχής των κατηγορουμένων, ενώ, περαιτέρω, στην απόφαση έχουν εμφιλοχωρήσει αντιφάσεις, ασάφειες και λογικά κενά, που καθιστούν ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο.

Συνεπώς, είναι βάσιμος ο αναιρετικός λόγος από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' ΚΠΔ, με τον οποίο προσάπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια της έλλειψης ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας και νόμιμης βάσης. Μετά ταύτα, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές εκτός από αυτούς που δίκασαν προηγουμένως (άρθρο 519 ΚΠοινΔ).

Δείτε αναλυτικά την απόφαση στο areiospagos.gr

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Μέτρο μείωσης της ποινής κατ' άρθρο 83 ΠΚ σε εγκλήματα τα οποία απειλούνται με ποινή κάθειρξης 5-20 ετών (ΑΠ 322/2018)

Με την υπ' αριθμ. 322/2018 απόφασή του ο Άρειος Πάγος (Ζ Ποινικό Τμήμα) αναίρεσε απόφαση Μικρού Ορκωτού Εφετείου, κρίνοντας ότι το μέτρο μείωσης της ποινής της περίπτωσης β του άρθρου 83 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζεται και σε ποινή κάθειρξης πέντε έως είκοσι ετών.

Απόσπασμα της απόφασης

Στην περίπτωση των εγκλημάτων που τιμωρούνται με πρόσκαιρη κάθειρξη, η οποία είναι μερικώς ανώτερη και μερικώς κατώτερη από δέκα έτη, το δικαστήριο αποβλέπει αποκλειστικά στο ανώτερο όριο της ποινής και, εφόσον συντρέξει περίπτωση μείωσης αυτής (ποινής), εφαρμόζει τη μείωση της δεύτερης περίπτωσης του προαναφερόμενου άρθρου 83 του ΠΚ, δηλαδή επιβάλλει πρόσκαιρη κάθειρξη έως δώδεκα έτη ή φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών, ενώ, τέλος, κατά το άρθρο 85 Π.Κ., επί συρροής περισσότερων, λόγω μείωσης της ποινής και ελαφρυντικών περιστάσεων, εφαρμόζεται μόνο μια φορά η μείωση της ποινής σύμφωνα με το

ανωτέρω μέτρο, λαμβανομένων, όμως υπόψη στην επιμέτρησή της όλων των λόγων αυτών και ελαφρυντικών περιστάσεων.

Περαιτέρω, λόγο αναίρεσης της απόφασης συνιστά, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠοινΔ, και η εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης.

Εσφαλμένη ερμηνεία υπάρχει, όταν το δικαστήριο αποδίδει στο νόμο διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή, όταν το δικαστήριο, χωρίς να παρερμηνεύσει το νόμο, δεν υπήγαγε ορθά τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν, στη διάταξη που εφαρμόστηκε.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, το Δικαστήριο της ουσίας κήρυξε κατά πλειοψηφία ενόχους τους κατηγορούμενους και ήδη αναιρεσείοντες για τις αξιόποινες πράξεις: α) της κατοχής από κοινού και με πρόθεση εκρηκτικών υλών και εκρηκτικών μηχανισμών, τους οποίους οι ίδιοι είχαν κατασκευάσει προηγουμένως, με σκοπό να τους χρησιμοποιήσουν για να προξενήσουν κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα και κίνδυνο σε άνθρωπο και β) της πρόκλησης έκρηξης από κοινού και με πρόθεση με τη χρήση εκρηκτικών υλών, από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και, επιπλέον, σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας.

Για τις εν λόγω δύο πράξεις, μετά την αναγνώριση των ελαφρυντικών περιστάσεων του άρθρου 84 παρ. 2 περ. α', δ', ε' και του λόγου μείωσης της ποινής κατά το άρθρο 133 του ΠΚ, επέβαλε σε καθένα από αυτούς ποινή φυλάκισης ενός (1) έτους για την πρώτη, κατά πλειοψηφία έξι μελών, (ήτοι δύο δικαστών και τεσσάρων ενόρκων), και ποινή φυλάκισης δύο (2) ετών για τη δεύτερη, κατέγνωσε δε σε καθένα από αυτούς συνολική ποινή φυλάκισης δύο (2) ετών και έξι (6) μηνών, ανασταλείσα για τρία έτη.

Έτσι, όμως, που έκρινε το Δικαστήριο της ουσίας, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε την ουσιαστική ποινική διάταξη του άρθρου 83 του ΠΚ, αφού στην περίπτωση της πρώτης πράξης, ήτοι της προβλεπόμενης από το άρθρο 272 παρ. 1 του ΠΚ κατοχής από τους κατηγορούμενους από κοινού και με πρόθεση εκρηκτικών υλών και εκρηκτικών μηχανισμών, τους οποίους οι ίδιοι είχαν κατασκευάσει προηγουμένως, με σκοπό να τους χρησιμοποιήσουν για να προξενήσουν κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα και κίνδυνο σε άνθρωπο, η οποία τιμωρείται με πρόσκαιρη κάθειρξη (5 έως 20 ετών), το ελάχιστο

όριο, στην περίπτωση της αναγνώρισης ελαφρυντικών περιστάσεων ή άλλου λόγου μείωσης της ποινής, όπως συνέβη στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι τα δύο έτη και όχι το ένα έτος, όπως εσφαλμένα δέχθηκε το Δικαστήριο της ουσίας κατά πλειοψηφία και επέβαλε στον καθένα από αυτούς.

Κατά συνέπεια, ο υποστηρίζων τα αυτά μοναδικός λόγος της από 2-10-2017 αίτησης αναίρεσης του Εισαγγελέα Εφετών Ιωαννίνων, από το άρθρ. 510 παρ.1 στοιχ.Ε' ΚΠοινΔ, με τον οποίο προβάλλεται η εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 83 του ΠΚ, είναι βάσιμος.

Δείτε αναλυτικά την απόφαση στο areiospagos.gr

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Απαγόρευση κατάσχεσης του εφάπαξ υπαλλήλου με απόφαση Ασφαλιστικών Μέτρων

Με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων το Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης απαγόρευσε την κατάσχεση των εφάπαξ των υπαλλήλων που συνταξιοδοτούνται και έχουν «κόκκινα» δάνεια.Ειδικότερα, το Ειρηνοδικείο διέταξε το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το οποίο είχε πουλήσει σε funds του Λονδίνου στεγαστικό δάνειο, να αποδεσμεύσει μέρος του εφάπαξ το οποίο είχε κατασχεθεί λόγω μη εξυπηρετούμενου στεγαστικού δανείου, ενώ παράλληλα απαγορεύτηκε η παρακράτηση οποιουδήποτε ποσού από την σύνταξη της αιτούσας εφοριακού.Η εφοριακός είχε λάβει στεγαστικό δάνειο ύψους 130.000 ευρώ από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Από το 2003 κατέβαλε δόσεις με απευθείας παρακράτηση από τον μισθό της και το αρχικό κεφάλαιο είχε μειωθεί περίπου στα 93.000 ευρώ ενώ είχε υπαχθεί και στο καθεστώς του «νόμου Κατσέλη» (νόμος 3869/2010).Η εφοριακός επρόκειτο να συνταξιοδοτηθεί και σύμφωνα με ρήτρα της δανειακής σύμβασης που είχε υπογράψει, τα $\frac{3}{4}$ του εφάπαξ, έπρεπε να πάνε για την αποπληρωμή του στεγαστικού δανείου, μέσω του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, στο fund του Λονδίνου που το είχε αγοράσει.Η πρώην εφοριακός, με δικηγόρο την Χρυσάνθη Ντέμου-

Παππά, προσέφυγε στα δικαστήρια και το Μάιο του 2018, με προσωρινή διαταγή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης διατάχθηκε η αναστολή «κάθε πράξης εκτέλεσης επί της περιουσίας της», όπως διατάχθηκε και η «μη μεταβολή της περιουσίας της». Έτσι, ενώ η υπάλληλος έπρεπε να πάρει εφάπαξ 28.378 ευρώ, το ποσό των 21.283 ευρώ (τα $\frac{3}{4}$ δηλαδή του εφάπαξ) διαβιβάστηκε μέσω του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, στο αλλοδαπό fund που είχε αγοράσει το δάνειο. Κατόπιν αυτών, προσέφυγε εκ νέου στα δικαστήρια, τα οποία με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ανέστειλαν έως την έκδοση οριστικής απόφασης «κάθε ατομικό καταδιωκτικό μέτρο κατά της περιουσίας της» και ειδικά την παρακράτηση από το fund «μέρος από το ποσό της εφάπαξ αποζημίωσης που έχει λάβει λόγω συνταξιοδότησης». Από το Ειρηνοδικείο διατάχθηκε «η αποδέσμευση του εφάπαξ ποσού προκειμένου να αποκατασταθεί η περιουσία της στο επίπεδο που θα ευρισκόταν αν δεν είχε παραβιασθεί η προσωρινή διαταγή του Μάιου του 2018». Το δικαστήριο, με Ειρηνοδίκη τον Αργυρή Μπιχάκη, κατέληξε στην απόφαση αυτή, καθώς εκτίμησε ότι η αίτηση της εφοριακού θα ευδοκιμήσει (δηλαδή θα γίνει δεκτή), «λόγω της ανυπαίτιας περιέλευσης της σε αδυναμία πληρωμής, η οποία οφείλεται στην μείωση των μισθών της, αλλά και των συντάξεων σε σχέση με τις προσδοκώμενες λόγω πολιτικών δημοσιονομικής προσαρμογής και προς εκπλήρωση του σκοπού των ενδίκων ρυθμίσεων απαιτείται η διατήρηση της υπάρχουσας περιουσίας της, ώστε χρησιμοποιηθεί ως βάση για την ρύθμιση των χρεών της και την απαλλαγή της από αυτά». Τέλος, αναφέρει το Ειρηνοδικείο: «Δέον να απαγορευτεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων η παρακράτηση από τη σύνταξή της δημοσίας υπαλλήλου οποιουδήποτε ποσού για την εξυπηρέτηση του δανείου που τις έχει χορηγηθεί, όπως και η δέσμευση του εφάπαξ βοηθήματος, το οποίο πρέπει να διατεθεί κατά την οριστική ρύθμιση από το δικαστήριο για την ικανοποίηση του πιστωτή της, απαγορευμένης της διαχείρισης και διάθεσης από την ίδια την υπάλληλο». (cnn.gr)

Αναδημοσίευση από legalnews24.gr

Ως δικαστικά τεκμήρια λαμβάνονται υπόψη και ένορκες βεβαιώσεις που έχουν ληφθεί, ακόμη και χωρίς κλήτευση, στο πλαίσιο άλλης δίκης μεταξύ των ιδίων ή άλλων διαδίκων (ΑΠ)

ΑΠ 627/2018 (πολ.): Έμμεση απόδειξη για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων με την προσκόμιση ενόρκων βεβαιώσεων που έχουν ληφθεί, ακόμη και χωρίς κλήτευση, στο πλαίσιο άλλης δίκης μεταξύ των ιδίων ή άλλων διαδίκων. Η προσβαλλόμενη απόφαση παρά το νόμο δεν έλαβε υπόψη ένορκες βεβαιώσεις, που δόθηκαν προς υποστήριξη της υποβληθείσας κατά της πρώτης των αναιρεσιβλήτων και άλλων εγκλήσεώς του αναιρεσιέοντος για τα αδικήματα της απάτης στο δικαστήριο και ψευδορκίας. «Από τη διάταξη του άρθρου 559 αρ.11γ ΚΠολΔ προκύπτει ότι επιτρέπεται ανάιρεση και αν το δικαστήριο, παρά το νόμο, δεν έλαβε υπόψη αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι επικαλέστηκαν και προσκόμισαν, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, κατ'άρθρο 339 ΚΠολΔ, και τα προς έμμεση απόδειξη

χρησιμεύοντα δικαστικά τεκμήρια δηλαδή, τα, κατά τη διάταξη του άρθρου 336 αρ.3 ΚΠολΔ, συμπεράσματα τα οποία συνάγει το δικαστήριο από αποδεδειγμένα γεγονότα για την ύπαρξη ή ανυπαρξία άλλων γεγονότων (ΑΠ 221/2005, ΑΠ 15/2006, ΑΠ 1148/2002, ΑΠ 1342/2010) τα οποία μπορεί να συναχθούν [από τα δικαστήρια της ουσίας] και από ένορκες βεβαιώσεις που έχουν ληφθεί, ακόμη και χωρίς κλήτευση, όχι στο πλαίσιο της δίκης που διεξάγεται αλλά άλλης δίκης μεταξύ των ιδίων ή άλλων διαδίκων (ΑΠ 566/2001, ΑΠ 833/2007, ΑΠ 1342/2010, ΑΠ 913/2008) εκτός εάν κατά την κυριαρχική και ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου αυτές έχουν ληφθεί επίτηδες για να χρησιμοποιηθούν και στη δίκη για την οποία κρίνεται η διαφορά (ΑΠ 1148/2002, ΑΠ 100/2007). Με τον πρώτο λόγο της αναιρέσεως προβάλλεται από τον αναιρεσείοντα η, από το άρθρο 559 αρ.11γ ΚΠολΔ, αιτίαση με την επίκληση ότι, η προσβαλλομένη απόφαση, παρά το νόμο, δεν έλαβε υπόψη νομοτύπως επικληθέντα και προσκομισθέντα αποδεικτικά μέσα και ειδικότερα τις, προς έμμεση απόδειξη για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων μετ'επικλήσεως προσκομισθείσες από τον ίδιο και ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης έχουσες, υπ' αριθμ. 1657 και 1658/2015 ένορκες βεβαιώσεις, που δόθηκαν προς υποστήριξη της [από 1-6-15] υποβληθείσας κατά της πρώτης των αναιρεσιβλήτων και άλλων εγκλήσεως του για τα αδικήματα της απάτης στο δικαστήριο και ψευδορκίας. Ο λόγος αυτός πρέπει να γίνει δεκτός ως και ουσιαστικά βάσιμος αφού από την σχετική παραδοχή της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία «...από όλα τα έγγραφα τα οποία οι διάδικοι προσκομίζουν και νόμιμα επικαλούνται χωρίς να ληφθούν υπόψη, ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, οι υπ' αριθμ. 1657 και 1658/11-6-2015 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων Μ. Κ. και Σ. Θ. ενώπιον του Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης καθόσον δεν προκύπτει νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση των εναγουσών (αναιρεσιβλήτων)...» σε συνδυασμό με τη διαλαμβανόμενη στις παραδεκτώς επισκοπούμενες, από 14-12-16, προτάσεις του αναιρεσείοντος ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου σαφή και ρητή επίκληση, [η οποία δεν αποκρούστηκε από τις αναιρεσίβλητες] ότι «προσκομίζω και επικαλούμαι τις υπ' αριθμ. 1657 και 1658/ 11-6-2015 ένορκες βεβαιώσεις των Μ. Κ. και Σ.Θ., οι οποίες είχαν δοθεί στο πλαίσιο της από 1-6-15 εγκλήσεώς μου για τα αδικήματα της απάτης στο δικαστήριο και ψευδορκία, που την 11-6-15 κατέθεσα πλην άλλων, και κατά της πρώτης εφεσίβλητης (πρώτης αναιρεσίβλητης) με τις οποίες αποδεικνύονται ως αληθείς άπαντες οι κατ' ενσταση προβαλλόμενοι ισχυρισμοί μου και αντικρούονται το σύνολο των αβασίμων αγωγικών ισχυρισμών των αντιδίκων...» (βλ. 12,13 και 15 φύλλο των

εν λόγω προτάσεων).....προκύπτει η βασιμότητα (ουσιαστική) της επικαλουμένης αιτιάσεως καθόσον οι νομοτύπως επικληθείσες και προσκομισθείσες από τον αναιρεσεύοντα ως άνω ένορκες βεβαιώσεις δεν είχαν ληφθεί στο πλαίσιο της διεξαγόμενης, ενώπιον του εκδώσαντος αυτή δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, δίκης ώστε για το υποστατό τους (εγκυρότητά τους) να απαιτείται νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση των εναγουσών – αναιρεσιβλήτων, όπως εσφαλμένως δέχεται η προσβαλλομένη απόφαση, αλλά είχαν δοθεί στο πλαίσιο της από 1-6-15 εγκλήσεως του προσκομίσαντος αναιρεσεύοντος για τα αδικήματα της απάτης στο δικαστήριο και της ψευδορκίας που είχε καταθέσει αυτός, πλύν άλλων, και κατά της πρώτης αναιρεσιβλήτου και επομένως δεν ήταν αναγκαία (αλλά ούτε και εφικτή) η κλήτευση των εναγουσών αναιρεσιβλήτων, δυνάμενες συνακολούθως κατά τα εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη να χρησιμεύσουν όχι για άμεση απόδειξη (ως ένορκες βεβαιώσεις) αλλά για έμμεση προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, την οποία όμως (έμμεση απόδειξη) παρά το νόμο, απέκρουσε η προσβαλλομένη απόφαση κατά την αποδεικνυόμενη ως και ουσιαστικά βάσιμη σχετική αιτίαση του αναιρεσεύοντος. Κατ'ακολουθίαν αυτών πρέπει να γίνει δεκτός, ως και ουσιαστικά βάσιμος, ο παραπάνω από το αρθρ.559 αρ.11γ ΚΠολΔ, λόγος, η αναιρετική εμβέλεια του οποίου καθιστά αλυσιτελή την έρευνα των λοιπών προβαλλομένων λόγων, να αναιρεθεί η προσβαλλομένη απόφαση και να παραπεμφθεί προς εκδίκαση η υπόθεση στο ίδιο δικαστήριο, συγκροτούμενο από άλλους δικαστές (αρθ. 580 παρ.3 ΚΠολΔ), διατασσομένης της επιστροφής του παραβόλου στον αναιρεσεύοντα (άρθρο 495 παρ.4 ΚΠολΔ). Τα δικαστικά έξοδα του αναιρεσεύοντος πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των ηττηθεισών αναιρεσιβλήτων (αρθ. 176, 183 ΚΠολΔ)». (areiospagos.gr)

Αναδημοσίευση από legalnews24.gr

Λόγοι ακυρότητας ιδιόγραφης διαθήκης – Υποστήριξη του χεριού του διαθέτη από τρίτο (ΑΠ 855/2018)

Η διαθήκη είναι άκυρη όταν ο τρίτος δεν υποστήριζε μόνο το χέρι του διαθέτη, αλλά και το κατεύθυνε, ώστε η γραφική κίνηση να προέρχεται από τον τρίτο και όχι από το διαθέτη

Με την υπ' αριθμ. 855/2018 απόφασή του ο Άρειος Πάγος (Τμήμα Γ) αναίρεσε απόφαση σχετικά με την εγκυρότητα ιδιόγραφης διαθήκης,

Όπως αναφέρεται στην απόφαση, η ιδιόγραφη διαθήκη είναι άκυρη, εφόσον αυτή δεν έχει γραφεί ολόκληρη με το χέρι του διαθέτη και δεν έχει χρονολογηθεί και υπογραφεί από αυτόν.

Η υποστήριξη και μόνο του χεριού του διαθέτη από τρίτο, προκειμένου αυτός να μπορεί να γράφει πιο άνετα, δεν συνιστά παρέμβαση που επηρεάζει το κύρος της διαθήκης.

Αντιθέτως, η διαθήκη είναι άκυρη όταν ο τρίτος δεν υποστήριζε μόνο το χέρι του διαθέτη, αλλά και το κατεύθυνε, ώστε η γραφική κίνηση να προέρχεται από τον τρίτο και όχι από το διαθέτη, ο οποίος γίνεται άβουλο όργανο του τρίτου.

Απόσπασμα της απόφασης ΑΠ 855/2018

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1718 και 1721 παρ 1α Α.Κ. σαφώς συνάγεται ότι είναι άκυρη η ιδιόγραφη διαθήκη, εφόσον αυτή δεν έχει γραφεί ολόκληρη με το χέρι του διαθέτη και δεν έχει χρονολογηθεί και υπογραφεί από αυτόν.

Ο νόμος απαιτήσε την καθ' ολοκληρίαν γραφή της ιδιόγραφης διαθήκης από το χέρι του ίδιου του διαθέτη, που ο ίδιος προσδιορίζει και διευθύνει την κίνηση προς γραφή προερχόμενη από τη δική του σωματική επάρκεια προς διασφάλιση της γνησιότητας και του περιεχομένου της τελευταίας βούλησης αυτού (διαθέτη), μη επιτρέποντας την επέμβαση ξένης χειρός σ' αυτήν, και, εφόσον δεν διακρίνει, απαιτείται να είναι ιδιοχείρως γραμμένη ολόκληρη η διαθήκη απ' αρχής μέχρι τέλους, το οποίο επισημαίνεται με την επίσης ιδιοχείρως γραμμένη υπογραφή του διαθέτη. Δεν αποτελεί όμως παρέμβαση, που να επηρεάζει το κύρος της διαθήκης, αν τρίτος υποστήριζε το χέρι του διαθέτη, κατά τη διατύπωση της δήλωσης της τελευταίας βούλησής του, ώστε να μπορεί να γράφει πιο άνετα.

Η διαθήκη είναι όμως άκυρη όταν ο τρίτος δεν υποστήριζε μόνο το χέρι του διαθέτη, αλλά και το κατεύθυνε, ώστε η γραφική κίνηση να προέρχεται από τον τρίτο και όχι από το διαθέτη, ο οποίος γίνεται άβουλο όργανο του τρίτου. Η διάταξη του άρθρου 1721 ΑΚ αποτελεί κανόνα δημόσιας τάξης, με την έννοια του άρθρου 3 ΑΚ, δεν μπορεί δηλαδή η ιδιωτική βούληση να παραμερίσει τις διατυπώσεις σύνταξης που ορίζει ο νόμος, ώστε κάθε παρέκκλιση από τον τύπο που καθιερώνει ο νόμος να επιφέρει την ακυρότητα της διαθήκης [...].

[...] Έτσι που έκρινε το Εφετείο διέλαβε στην απόφασή του ασαφείς, ανεπαρκείς και αντιφατικές αιτιολογίες, ως προς το ουσιώδες ζήτημα της ακυρότητας της ένδικης διαθήκης, επειδή έχει γραφεί ολόκληρη από τρίτον που δεν υποστήριζε το χέρι της διαθέτου για να γράφει πιο άνετα, αλλά αυτός διήυθνε τη γραφίδα, έτσι ώστε καθίστανται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος ως προς την ορθή ή μη εφαρμογή των παραπάνω συστατικών διατάξεων, τις οποίες εφάρμοσε για να δικαιολογηθεί η εφαρμογή τους.

Ειδικότερα, ενώ για την πληρότητα της αιτιολογίας της απόφασης που δέχεται, ότι το χέρι του διαθέτη καλά τη σύνταξη ιδιόγραφης διαθήκης υποστήριζε τρίτος για να γράφει πιο άνετα ή ότι κατηύθνε τρίτος με συνέπεια στην τελευταία αυτή περίπτωση, την ακυρότητα της διαθήκης, πρέπει να γίνεται αναφορά στην κατάσταση της κινητικότητας των χεριών του διαθέτη, ώστε να κριθεί ο βαθμός της παρέμβασης του τρίτου, αν δηλαδή ήταν υποστηρικτικός απλά ή κατηύθνε το χέρι του διαθέτη, καθόσον αν ο διαθέτης διατηρούσε έστω και μερικώς την κινητικότητα των χεριών του και διέθετε πνευματική επάρκεια, θα μπορούσε να συντάξει με τη βοήθεια τρίτου έγκυρη, ιδιόγραφη διαθήκη.

Πλην όμως, η προσβαλλόμενη απόφαση ως προς το ζήτημα αυτό έχει αντιφατικές αιτιολογίες, καθόσον ως προς τη γραφική ικανότητα της διαθέτου, που συναρτάται με το ιδιόχειρο της γραφής, της διαθήκης της, αναφέρει άλλοτε ότι αυτή κατά το χρόνο έκφρασης της τελευταίας βούλησής της, είχε μειωμένη γραφική επάρκεια, οπότε στην περίπτωση αυτή και ενόψει του ότι δεν υπάρχει παραδοχή ότι η διαθέτης κατά τον ίδιο παραπάνω χρόνο, βρισκόταν σε κατάσταση ανικανότητας προς δικαιοπραξία και εντεύθεν αδυναμίας ελέγχου αυτών που γράφει, ή ότι υπήρχαν άλλα ελαττώματα στην εκφρασθείσα στη διαθήκη, βούλησή της, θα μπορούσε να συντάξει, ιδιόγραφη διαθήκη έγκυρη με τη βοήθεια, τρίτου και άλλοτε ότι είχε γραφική αδυναμία και αδρανές χέρι δηλαδή στερούμενο δραστηριότητας, οπότε στην περίπτωση αυτή, η διαθήκη της θα ήταν άκυρη, αφού η γραφική κίνηση θα προερχόταν από τον τρίτο.

Επομένως, είναι βάσιμος ο τρίτος λόγος του κύριου δικογράφου της αίτησης αναίρεσης και οι συναφείς δεύτερος και τρίτος πρόσθετοι λόγοι αυτής, με τους οποίους αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια από τον αρ. 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, της έλλειψης δηλαδή νόμιμης βάσης της προσβαλλομένης

απόφασης λόγω ελλιπών και αντιφατικών αιτιολογιών, ως προς το παραπάνω ουσιώδες ζήτημα.

Κατ' ακολουθίαν τούτων πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης, παρελκούς της έρευνας των λοιπών λόγων αυτής, που καθίστανται αλυσιτελείς, λόγω της αναιρετικής εμβέλειας στο σύνολο της προσβαλλομένης απόφασης των παραπάνω λόγων, που έγιναν δεκτοί, να αναιρεθεί η προσβαλλομένη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο δικαστήριο, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, όλων εκείνων που εξέδωσαν την αναιρούμενη απόφαση.

Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στους αναιρεσειόντες του κατατεθέντος παραβόλου, σύμφωνα με το άρθρο 495 παρ. 4ε, που προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 εδε του Ν. 4055/2012 και να καταδικασθούν οι αναιρεσίβλητοι, ως ηττηθέντες διάδικοι, στη δικαστική δαπάνη των αναιρεσειόντων (άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ).

Δείτε αναλυτικά την απόφαση στο areiospagos.gr

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Νέα πάγια εισφορά επί των γραμματίων προκαταβολής εισφορών και ενσήμων των δικηγόρων (0,50 ευρώ ανά γραμμάτιο)

Για την κάλυψη δαπανών και εξόδων του portal.olomeleia.gr – Αναλυτικά οι τροποποιήσεις στον Κώδικα Δικηγόρων

Κατατέθηκε στη Βουλή το σχέδιο νόμου » I) Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, II) Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016, III) Τροποποίηση του ν. 3251/2004 σε συμμόρφωση με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 κατά το μέρος που τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, IV) Εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, V) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία και αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις, VI) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος».

Μεταξύ των πολλών διατάξεων υψηλού ενδιαφέροντος, το νομοσχέδιο προβλέπει την καθιέρωση πάγιας εισφοράς επί των γραμματίων προκαταβολής εισφορών και ενσήμων των δικηγόρων, ύψους 0,50 ευρώ ανά γραμμάτιο, για την κάλυψη δαπανών και εξόδων του portal.olomeleia.gr.

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, με την παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου 30 προστίθεται νέο εδάφιο στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 61 του Κώδικα δικηγόρων.

Το Πληροφοριακό Σύστημα «Αλληλεπιδραστικές Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες Προδικασίας – On line Εξυπηρέτηση Δικηγόρων, Δικαστών και Πολιτών» (portal.olomeleia.gr) συνιστά κομβικό έργο στον τομέα της δικαιοσύνης και περιλαμβάνει έναν αριθμό από παρεμβάσεις διοικητικής βελτιστοποίησης και τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών που έχει τεθεί στην υπηρεσία των Δικηγόρων, των Δικαστών και των Πολιτών.

Για τη διατήρηση και συνεχή ετοιμότητα του έργου απαιτούνται σημαντικές λειτουργικές δαπάνες και έξοδα συντήρησης, αντίστοιχα των σκοπών που επιτελούνται με αυτό.

Για την κάλυψη των δαπανών και των εξόδων αυτών θεσπίζεται πάγια εισφορά επί των γραμματίων προκαταβολής εισφορών και ενσήμων, ευλόγου ύψους 0,50 ευρώ ανά γραμμάτιο.

Με την παρ. 2 του άρθρου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 89 του Κώδικα δικηγόρων.

Οι δικηγορικοί σύλλογοι είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, σωματειακής μορφής, με οικονομική, διοικητική και διαχειριστική αυτονομία.

Η αυτοτέλεια των δικηγορικών συλλόγων διακηρύσσεται διαχρονικά σε κάθε νομοθέτημα που τους διέπει (Κώδικας Δικηγόρων) και έχει αναγνωριστεί διαχρονικά από τη νομολογία των πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων της χώρας, καθώς και του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ως εκ τούτου, για κάθε ζήτημα που διέπει τη λειτουργία τους εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων, όπως αυτές εξειδικεύονται από τον οργανισμό για την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών των δικηγορικών συλλόγων και τον κανονισμό για τη λειτουργία του διοικητικού τους συμβουλίου και των άλλων συλλογικών οργάνων τους.

Με την παρ. 3 του άρθρου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 96 του Κώδικα δικηγόρων.

Οι δικηγορικοί σύλλογοι είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, σωματειακής μορφής, με οικονομική, διοικητική και διαχειριστική αυτονομία και αυτοτέλεια, που τελούν υπό την εποπτεία του Υπουργού Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στο πλαίσιο των σκοπών τους.

Στους σκοπούς τους συμπεριλαμβάνεται, πέραν της προαγωγής των συμφερόντων των μελών τους για την αξιοπρεπή άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος, η υπεράσπιση των αρχών και κανόνων του κράτους δικαίου σε μία δημοκρατική πολιτεία, η διασφάλιση της λειτουργίας μιας ανεξάρτητης δικαιοσύνης, η άσκηση παρεμβάσεων ενώπιον των δικαστηρίων και κάθε αρχής για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, ή οικονομικού ενδιαφέροντος.

Στο πλαίσιο αυτό, ο οργανισμός για την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών των δικηγορικών συλλόγων εγκρίνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Με την παρ. 4 του άρθρου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 152 του Κώδικα δικηγόρων.

Με την παρούσα τροποποίηση ο Πρόεδρος του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ευθύς ως λάβει ίδια γνώση, με οποιονδήποτε τρόπο, πειθαρχικά επιλήψιμων πράξεων δικηγόρου ή δικηγορικής εταιρείας, παραγγέλλει άνευ καταβολής παραβόλου τη διενέργεια προκαταρκτικής πειθαρχικής εξέτασης, αναθέτοντάς την σε μέλος του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Η προσθήκη αυτή κρίνεται αναγκαία για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση τυχόν αθέμιτων δικηγορικών πρακτικών.

Αναλυτικά οι διατάξεις:

Άρθρο 30 Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Δικηγόρων

1. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 61 του ν. 4194/2013 (Α' 208) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Πλέον των πάγιων ποσών των εισφορών που καθορίζονται στο Παράρτημα ΙΙΙ, τα γραμμάτια προκαταβολής εισφορών και ενσήμων επιβαρύνονται με πάγιο ποσό ύψους 0,50 ευρώ ανά γραμμάτιο για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων συντήρησης, του Πληροφοριακού Συστήματος «Αλληλεπιδραστικές Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες Προδικασίας – On line Εξυπηρέτηση Δικηγόρων, Δικαστών και Πολιτών» (portal.olomeleia.gr). Το ποσό αυτό παρακρατείται στην πηγή και αποδίδεται απευθείας στο φορέα διαχείρισης του πληροφοριακού συστήματος.»

2. Η παρ. 1 του άρθρου 89 του ν. 4194/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι Δικηγορικοί Σύλλογοι είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, σωματειακής μορφής. Δεν ανήκουν στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα κατά την έννοια της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 και του άρθρου 1 του ν. 2190/1994, ούτε εμπίπτουν στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης κατά την έννοια της παρ. 1 του

άρθρου 14 του ν. 4270/2014. Για κάθε θέμα που αφορά στη διοικητική και οικονομική λειτουργία τους, ιδίως στη διαχείριση και αξιοποίηση της περιουσίας τους, στην εποπτεία και στον έλεγχο των οικονομικών και διαχειριστικών τους πράξεων, στην κατάρτιση συμβάσεων και στην ανάληψη υποχρεώσεων, στην πρόσληψη προσωπικού με έγγραφες συμβάσεις και στο καθεστώς του προσωπικού τους, καθώς και σε κάθε ζήτημα που διέπει τις σχετικές έννομες σχέσεις, εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του παρόντος Κώδικα, καθώς και του οργανισμού και του κανονισμού της παρ. 1 του άρθρου 96.».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 96 του ν. 4194/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Διοικητικό Συμβούλιο κάθε συλλόγου καταρτίζει οργανισμό για την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών του, καθώς και κανονισμό για τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου και άλλων συλλογικών οργάνων. Μεριμνά για τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης του και τη λειτουργία τράπεζας νομικών πληροφοριών. Ο Οργανισμός για την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών του συλλόγου εγκρίνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.».

4. Η παρ. 1 του άρθρου 152 του ν. 4194/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο Πρόεδρος του δικηγορικού συλλόγου ευθύς ως λάβει αναφορά με την οποία καταγγέλλονται πειθαρχικά επιλήψιμες πράξεις δικηγόρου ή λάβει με οποιονδήποτε τρόπο γνώση από ανακοίνωση δικαστικής ή εν γένει δημόσιας αρχής σχετικά με την τέλεση τέτοιων πράξεων, παραγγέλλει τη διενέργεια προκαταρκτικής πειθαρχικής εξέτασης, αναθέτοντάς την σε μέλος του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Ο Πρόεδρος του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ευθύς ως λάβει ίδια γνώση, με οποιονδήποτε τρόπο, πειθαρχικά επιλήψιμων πράξεων δικηγόρου ή δικηγορικής εταιρείας, παραγγέλλει ανέξοδα τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, αναθέτοντάς την σε μέλος του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση περισσότερων πειθαρχικών τμημάτων του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, στην παραγγελία προβαίνει ο αρχαιότερος από τους Προέδρους των πειθαρχικών τμημάτων. Με τις παραγγελίες αυτές ο δικηγορικός σύλλογος καθίσταται διάδικος σε όλες τις δίκες που ανακύπτουν επί των πειθαρχικών αποφάσεων.».

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Τι αλλάζει στην παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος (Νομοσχέδιο)

Αλλαγές στη διαδικασία έκδοσης γραμματίου προείσπραξης επί καταβολής αποζημιώσεως

Τη βελτίωση των διατάξεων σχετικά με την παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος (Νόμος 3226/2004) προβλέπει, μεταξύ άλλων, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης που κατατέθηκε σήμερα στη Βουλή.

Σύμφωνα με τη σχετική αιτιολογική έκθεση, προβλέπεται η δυνατότητα των αιτούντων συναινετικό διαζύγιο ενώπιον συμβολαιογράφου να κάνουν χρήση των διατάξεων για την παροχή νομικής βοήθειας σε αστικές υποθέσεις.

Παράλληλα, ενοποιείται η διαδικασία της παροχής νομικής βοήθειας και παρέχεται αυτή από το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ, τόσο σε σχέση με την κύρια αποζημίωση όσο και σε σχέση με την πρόσθετη αποζημίωση σε ποινικές δίκες μακράς διάρκειας.

Η τελευταία, πριν από την ισχύ της προτεινόμενης παραγράφου, παρέχονταν εξωδικαστικά μετά από αίτηση των δικηγόρων υπηρεσίας ενώπιον του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με τη νέα ενοποιημένη διαδικασία, απλοποιείται και εξορθολογίζεται η παροχή της νομικής βοήθειας στο σύνολο της.

Το άρθρο 15 του νόμου για την παροχή νομικής βοήθειας αντικαθίσταται.

Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, ο φόρος προστιθέμενης αξίας είναι, κατ' αρχάς, ένας ευρωπαϊκός φόρος και η Οδηγία 2006/112/EK επιτρέπει, στο άρθρο 66, την κατά παρέκκλιση μετάθεση του απαιτητού του φόρου στην παροχή υπηρεσιών, για ορισμένες πράξεις ή ορισμένες κατηγορίες υποκειμένων στο φόρο, το αργότερο κατά το χρόνο είσπραξης του τιμήματος.

Περαιτέρω, το άρθρο 16 παρ. 2 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000 όπως ισχύει) σχετικά με το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης στην παροχή υπηρεσιών, επιτρέπει την κατά παρέκκλιση μετάθεση του απαιτητού του φόρου κατά το χρόνο είσπραξης της αντιπαροχής στην περίπτωση παροχής υπηρεσιών που πραγματοποιούνται ύστερα από επιταγή δημόσιας αρχής ή στο όνομά της ή σε εκτέλεση νόμου (περ. ζ).

Ο ν. 3226/2004 για τη νομική βοήθεια ορίζει ειδικά στο άρθρο 1 ότι δικαιούχοι νομικής βοήθειας είναι οι χαμηλού εισοδήματος πολίτες, στο άρθρο 2 παρ. 3 ότι η διαδικασία διεξάγεται ατελώς και ήδη στο υπό τροποποίηση άρθρο 15 ότι το προσήκον φορολογικό στοιχείο για την παροχή των υπηρεσιών του δικηγόρου υπηρεσίας εκδίδεται κατά την είσπραξη της σχετικής αποζημίωσης.

Τέλος, ο Κώδικας Δικηγόρων ορίζει, στο άρθρο 57 σχετικά με το δικαίωμα του δικηγόρου σε αμοιβή, ότι η εργασία του δικηγόρου προς τον εντολέα του ολοκληρώνεται μόνο με την πραγματική είσπραξη της αμοιβής του.

Στο πλαίσιο των ανωτέρω διατάξεων, σε συνδυασμό με τη φύση της νομικής βοήθειας ως κοινωνικής παροχής για την ισότιμη πρόσβαση στη δικαιοσύνη των ασθενέστερων οικονομικά πολιτών, με την παρ. 4 του άρθρου 28, προτείνεται η εν λόγω τροποποίηση νομοθετικής διάταξης.

Λαμβάνεται δε υπόψη ότι, σε κάθε περίπτωση, για την εκκαθάριση της δαπάνης εξακολουθεί να υποβάλλεται ως νόμιμο παραστατικό το ειδικό γραμμάτιο προκαταβολής κατ' άρθρο 61 παρ. 3 του ν. 4194/2013, το οποίο περιέχει ειδικώς το ποσό του ΦΠΑ που αντιστοιχεί στην αποζημίωση του δικηγόρου υπηρεσίας.

Ο τελευταίος υποχρεούται πλέον αμελλητί να καταχωρίσει ηλεκτρονικά το φορολογικό στοιχείο που θα εκδώσει, σε κάθε περίπτωση, πριν από την πραγματική είσπραξη της αποζημίωσής του.

Αναλυτικά οι προτεινόμενες διατάξεις

Άρθρο 28

Βελτίωση διατάξεων σχετικά με την παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος

1. Η παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3226/2004 (Α' 24) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αρμόδια αρχή για την εξέταση της αίτησης παροχής νομικής βοήθειας σε υποθέσεις αστικού και εμπορικού χαρακτήρα είναι ο ειρηνοδίκης, ο δικαστής του Μονομελούς Πρωτοδικείου ή ο πρόεδρος του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί η δίκη και, εάν πρόκειται για πράξεις που είναι άσχετες με δίκη, ο ειρηνοδίκης της κατοικίας του αιτούντος. Στις πράξεις που είναι άσχετες με

δίκη συμπεριλαμβάνονται οι πράξεις που συντάσσονται από συμβολαιογράφο σχετικά με υποθέσεις συναινετικού διαζυγίου.».

2. Στο άρθρο 9 του ν. 3226/2004 προστίθεται παρ. 7 ως εξής:

«7. Παρέχεται νομική βοήθεια σε υποθέσεις συναινετικού διαζυγίου, που συνίσταται στην απαλλαγή από την υποχρέωση μέρους ή τον συνόλου των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον συμβολαιογράφου, καθώς και της αμοιβής του δικηγόρου που θα διοριστεί για να εκπροσωπήσει τους αιτούντες ενώπιον συμβολαιογράφου.».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 3226/2004 αναριθμείται σε 1. α), και μετά από την περ. α) τίθεται νέα περ. β) ως εξής:

«β) Ο δικηγόρος υπηρεσίας, που παρέχει υπηρεσίες στο πλαίσιο της παροχής νομικής βοήθειας σε ποινικές δίκες μακράς διάρκειας, δικαιούται πρόσθετης αποζημίωσης που καταβάλλεται από το ΤΑ.Χ.ΔΙΚ. Η διαδικασία καταβολής, οι προϋποθέσεις και το ύψος της αποζημίωσης καθορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία καταλαμβάνει όλες τις αιτήσεις των δικηγόρων υπηρεσίας που υποβάλλονται από την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης.».

4. Το άρθρο 15 του ν. 3226/2004 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την αποζημίωση που καταβάλλεται σε δικηγόρο υπηρεσίας εκδίδεται ειδικό γραμμάτιο προκαταβολής, σύμφωνα με την περ. α' της παρ. 3 του άρθρου 61 του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013, Α' 208). Το προσήκον φορολογικό στοιχείο εκδίδεται κατά την είσπραξη της ως άνω αποζημίωσης, μετά την εκκαθάριση και πριν την εξόφληση αυτής, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης σχετικής διάταξης. Η εξόφληση αποτελεί το χρόνο πληρωμής της αμοιβής από την παροχή της σχετικής υπηρεσίας. Ο δικηγόρος υπηρεσίας υποχρεούται να καταχωρίσει ηλεκτρονικά το φορολογικό στοιχείο που εκδίδει για την ως άνω αποζημίωση στην αντίστοιχη διαδικτυακή πύλη (portal.olomeleia.gr).

Οι εισφορές υπέρ ΕΦΚΑ και οι κρατήσεις που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 61 του Κώδικα Δικηγόρων, καθώς και η προκαταβολή φόρου που προβλέπεται στη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 69 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013, Α'167), υπολογίζονται κατά την εκκαθάριση της

αποζημίωσης και τα αντίστοιχα ποσά παρακρατούνται και αποδίδονται στους οικείους φορείς τον επόμενο μήνα εκείνου της καταβολής της αποζημίωσης.

2. Δεν εκδίδεται γραμμάτιο προκαταβολής σε περίπτωση παροχής νομικής βοήθειας από δικηγόρους που ενεργούν στο πλαίσιο προγραμμάτων νομικής αρωγής μη κρατικών φορέων και δεν λαμβάνουν αμοιβή για την παροχή των υπηρεσιών τους.».

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Επιστροφή από το Ελληνικό Κτηματολόγιο αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού (ΣτΠ)

Πολίτης προσέφυγε στον Συνήγορο του Πολίτη, με αίτημα τη διαμεσολάβησή του για την επιστροφή από το «Ελληνικό Κτηματολόγιο» αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού. Σύμφωνα με τα έγγραφα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη της Ανεξάρτητης Αρχής, κατά τη διαδικασία της κτηματογράφησης της ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας, το ακίνητο εντοπίστηκε σε αστική περιοχή και καταβλήθηκε το ανάλογο τέλος κτηματογράφησης. Η ενδιαφερόμενη πολίτης, όμως, ελέγχοντας την καταγραφή του ακινήτου, διαπίστωσε ότι αυτό βρίσκεται σε αγροτική περιοχή, με συνέπεια το τέλος κτηματογράφησης να είναι χαμηλότερο και να προκύπτει ένα ποσό αχρεωστήτως καταβληθέν. Η πολίτης απευθύνθηκε εγγράφως με αίτηση και ηλεκτρονικό μήνυμα, αλλά και τηλεφωνικώς προς την υπηρεσία, χωρίς να υπάρξει ανταπόκριση και για το λόγο αυτό, προσέφυγε στον Συνήγορο του Πολίτη την 1η Οκτωβρίου 2018. Κατά την άσκηση της διαμεσολάβησής του, ο Συνήγορος του Πολίτη διαπίστωσε κωλυσιεργία του Ελληνικού Κτηματολογίου στην εξέταση της εκκρεμούσας αίτησης, η οποία όπως διαπιστώθηκε δεν είναι η μοναδική, με αποτέλεσμα τη μη εκκαθάριση και επιστροφή του οφειλόμενου ποσού. Η Αρχή παρενέβη τηλεφωνικώς και εγγράφως, με σκοπό την ταχύτερη διεκπεραίωση του αιτήματος και την επιστροφή του ποσού. Ο Συνήγορος του Πολίτη ενημερώθηκε εγγράφως την 27η Νοεμβρίου 2018, ότι η Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών του Ελληνικού Κτηματολογίου προέβη στην επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού και στην πίστωση του λογαριασμού της ενδιαφερομένης. Σημειώνεται, ωστόσο, ότι με βάση την εμπειρία της Ανεξάρτητης Αρχής, η μετάβαση του Κτηματολογίου από τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας στο καθεστώς του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) έχει επιφέρει σοβαρές αρρυθμίες στη λειτουργία του. (synigoros.gr)

Αναδημοσίευση από legalnews24.gr